

הسرطان והקוף

יפן

הרבה זמן לא ראה הסרטן את הקוף, שעבר לצדיו השני של ההר, אך בוקר אחד הקוף עבר ליד מאורתו ומצא אותו כשהוא יושב בצלו של עץ קאקי. יפה.

"שלום" אמר הקוף "הפרי שלך יפה מאד, אולי אפשר לקבל אחד או שניים? אני רעב מאד."

"אבל בוודאי" ענה הסרטן "אבל סלח לי שלא אוכל לחתת לך אותם בעצמי. תצטרכך לקחת אותם כי אני לא מטפס על עצים".

"אל תتنצל" אמר הקוף "אם אתה מרצה לי אוכל לחתת אותם בעצמי". הסרטן הרשה לו לעלות על העץ אך אמר שעליו להוריד ולזרוק לו את מחצית הפרי.

תוֹר רגע עלה הקוף על העץ והתחליל לאכול את פירות קאקי, ולמלא את כיסיו בהם, והסרטן ראה שמה שנפל על הארץ הוא לא בשל או רקוב ממש.

"אתה נבל ורמאי" קרא הסרטן בכעס, אבל הקוף לא שם לב עליו והמשיך לאכול מהר כמה שרק יכול היה.

הסרטן הבין שלא יעוזר לו לכעוס והתחליל לחשוב איך להתנקם בו.

"אדון קופ" הוא אמר בסופו "אתה בוודאי מטפס יפה מאד, אבל עכשו, כשאכלת כל כר הרבה

יה פעם סרטן שחיה במאורה לצד המוצל של ההר. הוא היה מסודר מאד, זהיר וחרוץ, ובכל הסביבה לא נמצא יצור שהמאורה שלו הייתה כה נקייה ומסודרת כמו שלו, והוא היה גם מאד גאה על כר.

יום אחד, סמוך לפתח המאורה, הוא ראה חוף אורך, אותו השאיר שם כנראה נזיר נודד שעצר שם כדי לאכול. הסרטן שמח מאד, רץ למקום הזה וסחוב את האורך על גבו למאורתו. קופ שחיה על העץ שבבסביבה בא לראות את מעשיו. למראה האורך זרחו עיני הקוף, כי זה היה האוכל האהוב עליו, והוא הציג עסקה לסרטן.

הוא אמר שאכל כרגע פרי קאקי האדם והמתוק. ישיתן לו את גלעין הפרי בתמורה מחצית מהאורך. הואאמין חשב שהסרטן יצחק מההצעה זו, אך זה רק הבית עליו ואמיר שהוא מוכן להתחלף.

ה קופ קיבל את האורך והסרטן חזר למאורתו עם הגלעין. לאחר יום הוא הכנס את הגלעין לאדמה ותוך זמן קצר לו עץ קאקי יפה.

שקט מוחלט. הוא הציג פנימה ולא ראה את אף אחד. הוא חיפש את הסרטן, אך לא ראה אותו. אך פתאום ראה את הביצה ששכבה על הארץ. הוא לקח אותה ורצה לשים לאש כדי לבשלה, אך הביצה התפוצצה לאלף חתיכות וסרטה אותו חזק בפרצוף. הוא ראה את דלי המים ורצ כדי שטופף את הפצעים, ואז הצרעה עקיצה אותו. הקוף זעק ורצ לפתח המאורה אך אז נפלה עליו הקערה, הפילה אותו ארצתה והוא מת במקום. הסרטן וחבריו חיו עוד זמן רב בשקט תחת עץ הקאקי הגדל שלם.

פרי, בוודאי לא יוכל לעשות את אחד הגלגולים היפים שלך".

הקוף היה תמיד גאה על התרגילים שידע לעשות טוב יותר מכל יתר קופים שבביבה, ולכן גלגל את עצמו שלוש פעמים באוויר על הענף שעליו ישב. הפרי היפה נפל כלו מכיסיו והسرطان אסף חלק מהם והביא מהר למאורתו. כשהחזר לקחת את היתר, הקוף התנצל עליו והרביץ לו כל כך שהוא נשאר כמעט מות. אחרי שהכה אותו עד שידיו כאבו, הלך הקוף לדרךו. אך לסרטן היו כמה ידידים טובים שבאו לעזרתו, לאחרת היה בוודאי נשאר מות תמיד. צרעה באה, הכניסה אותו למאורה ודאגה לו ואחר כך התייעצה עם קערת אורז שעמדה בסביבה ועם ביצה שנפלה מkon אחת הציפוריים. הם החליטו להעניש את הקוף כשייחזור על מנת לגנוב את שארית הפרי. הקערה טיפסה מעל קורה שבפתח המאורה, הביצה נשכבה שם בשקט על הארץ והצרעה הסתתרה בDALI מים בפינה. הסרטן חפר לעצמו חור באדמה והסתתר בו כך שלא ניתן היה לראותו כלל.

לא עבר זמן רב והקוף חזר לעץ הקאקי. הוא תחילת הקשיב ליד פתח המאורה אך שם שרע